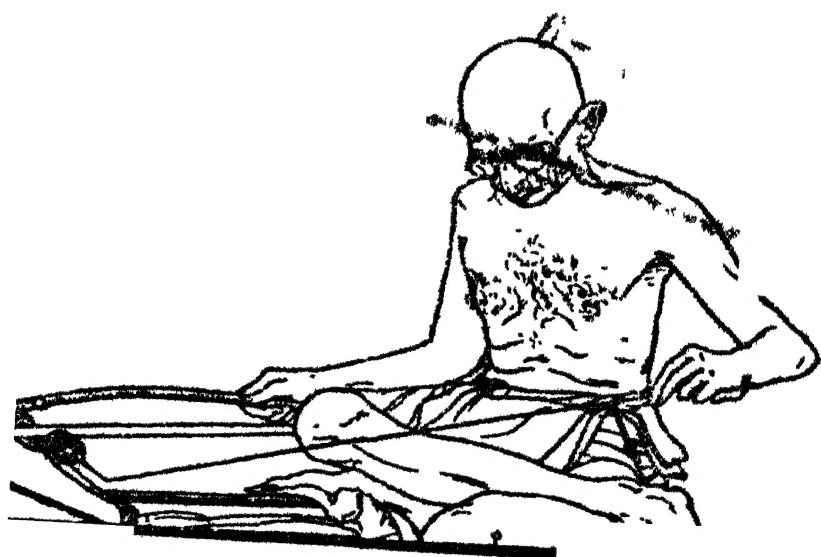

ધનુષ્ય તકલી

સંપાદક:

દેવજીવ શ. દિવાનજી

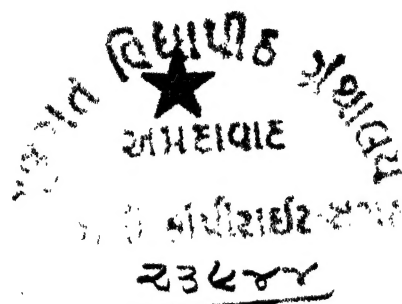

કિંમત ૦૧૧૧ આના

પ્રકાશક :

જગનનાથ જનમાલી યોગી

પદ્મા પ્રિન્ટરી : કોલ : મુંબઈ

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત : ૨૦૦૦

ડિસેમ્બર ૧૯૪૨

પ્રકાશક :

મણિબહેન નાણાવટી

બાદી મંદિર : વિલે પારલે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

| ગુજરાતી કાવ્યોનાટ્ટ વિભાગ |

અનુક્રમાંક 23૫૪૪ કિમત ૦-૦-૫

ગ્રંથનામ ધનુષ્ય તરંગી

વર્ગિક ૬૭૬ : ૨૨

ધનુષ્ય તકલી.

ઉપયોગી સૂચનાઓ

ધણાં વર્ષોથી પૂજ્ય બાપુના આશ્રમમાં પોલોન્ડના રહેવાસી મોરીસ હીડમેન રહેતા. હિંદમાં હવે ભારતનાંદ તરીકે એઓ ઓળખાય છે. એઓ મોટા-એન્જનિયર છે. વર્ષોના અનુભવે એમની વિકાસ પામતી શોધક બુદ્ધિનો સદુપયોગ એમણે ધનુષ્ય તકલીની શોધમાં કર્યો. ગરીબમાં ગરીબ ગામડામાં ઝટ બનાવી શકાય અને ગરીબમાં ગરીબ ખરીદી શકે એવી સરળ અને સસ્તી છતાં રેંટિયા જેટલું જ કામ અ.પે એવી ઝડપી તકલી એ શોધી રહ્યા હતા. એમના સંશોધનના પરિણામે ધનુષ્ય તકલી અપણુને મળી.

વિશેષતાઓ

(૧) તકલી અને રેંટિયાનું એ મિશ્રણ છે. રેંટિયાનાં ચક્રો અને માળની આમાં જરૂર નથી પડતી. ત્રાકને ગતિ આપવા આમડાના પટાવાળા ધનુષ્યનો એમાં ઉપયોગ થાય છે.

(૨) ધનુષ્ય તકલીની બનાવટ તદ્દન સરળ છે. કિંમત ખદુ જ સસ્તી છે. ગામડામાં જ મળતાં સાધનોમાંથી તે બની

શકે છે. ગામડાના સુધારો તે ઝટ બનાવી શકે છે. કંઈક કારીગીરીવાળો ગમે તે ગામવાસી બને પણ તે બનવી શકે. આવી રીતે બનતી ધનુષ્ય તકલીની કિંમત માંડ પાંચ આના પડે.

(૩) એ ચલાવવામાં બહુ સરળ છે. એમાં કશું ખાસ બગડી જતું નથી. કંઈક બગડે છે તો ઝટ સુધારી દેવાય છે.

(૪) બાળકોનું તો એ રમકડું છે અને છતાં એ રમકડું રોજ એટલું કાંતી નાંખે છે કે વર્ષમાં બાળકનાં કપડાં પૂરતી એમાંથી ખાદી પેદા થાય. શાળાઓ માટે એ બહુ અનુકૂળ છે.

ધનુષ્ય તકલીની બનાવટ

ધનુષ્ય તકલીની બનાવટમાં મુખ્યતઃ વાંસનો ઉપયોગ થાય છે. (૧) ચમરખાં ચામડાનાં બને છે. એમાં પતરાની ભુંગળા ત્રાક ફરવા માટે ખેસાડી હોય છે. (૨) ધનુષ્ય તકલીની ત્રાકમાં ગરેડી નથી હોતી. ત્રાકની અણીવાળી બાજુએ અણીથી ચાર આંગળ દૂર એક વજનદાર ચકરડી ખેસાડી હોય છે. ચમરખાંની પતરાની ભુંગળામાં ત્રાકને દાખલ કર્યા પછી છેવટના ભાગમાં પતરાનાં ખૂબ નાનાં વાઇસર મૂકી, છેડાપર બંધ બેસે એવી રીતે મણકો અથવા એવું કંઈક અટકણી જેવું ખેસાડેલું હોય

* ગાંધી કુદિર-કરાડી હસ્તક ચાલતા ખાદી કાર્યાલયમાં બનતી અને વેચાતી ધનુષ્ય તકલીની બનાવટની જ આમાં વિગતો છે. એ સિવાયની કશી બાતની બનાવટો બીજે પ્રચલિત છે એનો આમાં ઉલ્લેખ નથી.

છે. (૩) ત્રાકના ચમરખાનું ચોખડું (મોઢિયું) લાકડાનું હોય છે. એની બે બાજુ પર પતરાની જુગળીવાળાં ચમરખાં જડેલાં હોય છે. (૪) એ મોઢિયું લાકડાની એક લાંબી પટ્ટી પર એક બાજુએ જડી હોય છે. (૫) આ મોઢિયાપટ્ટીના અન્ને છેડે ફાળકા પર સૂતર વીંટાળવાની સગવડ કરી છે. મોઢિયામાં રહેલી ત્રાકની ડાબી બાજુ વાંસની લાંબી લાકડી, પટ્ટીમાં કાણું પાડી ખોસી છે. એ આંખલાકડી પર ઉપરના અને નીચેના ભાગો પર એ તારની બનાવટની આંખો અથવા હુકો છે. નીચેની આંખ ત્રાકની અણીની સીધી લીટીમાં રહે એવી રીતે નાંખી છે. ઉપલી આંખ ફાળકા પ- સૂતર વીંટાય એ રીતે ફાળકાની સમાન લીટીમાં મૂકી છે. પટ્ટીની જમણી બાજુ પર ફાળકા કરે એવી ઢીંગલી, પટ્ટીમાં કાણું પાડી ખોસાડેલી છે. ઢીંગલીનો અર્ધો ભાગ પટ્ટીની નીચે રહે છે. આથી મોઢિયા-પટ્ટી જમણી બાજુએ ઉંચી રહે છે અને ડાબી બાજુની ત્રાક એથી ત્રાંસી રહે છે. પટ્ટી પર ઢીંગલીનો જે ભાગ રહે છે તે પર ચરોડા ચક્રમાં વપરાય છે તેવો ફાળકો મૂકી સૂતર વીંટાળાય છે. (૬) આ મોઢિયાપટ્ટીની મોઢિયાબાજુના ભાગમાં વાંસની લાંબી પટ્ટી કાટખૂણે જડી છે. આ પટ્ટી કાંતનાર પગ નીચે દબાવી ધનુષ્ય તકલીને સ્થિર રાખે છે. (૭) ધનુષ્ય વાંસની પટ્ટીનું બનાવેલું છે. એક છેડા પર લાકડાનો કાટખૂણો હાથા માટે જડેલો છે. ધનુષ્ય પટ્ટી પર બકરાના ચામડાનો પટો બેસાડેલો છે. એ પટા પર રાજ-દીવેલનો મક્કમ ચોપડેલો છે. એ ધનુષ્યથી ત્રાકને ગતિ મળે છે અને કંતાય છે. (૮) ફાળકો ચરોડાચક્ર જેવો છે. એમાં વાંસની ખીલીઓ છે.

ધનુષ્ય તકલીની બનાવટમાં જુદા જુદા ભાગનું માપ

- ૧ ચમરખાં: ઉંચાઇ ૧૧ ઈંચ, જડાઇ ૩ હોરા, પહોળાઇ ૧ ઈંચ.
- ૨ પતરાની જુગળી: લંબાઇ ચમરખાંની જડાઇ જેટલી; એનું કાણું ત્રાક બરાબર પ્રમાણુસર ફરે એટલું મોટું.
- ૩ મોઢિયાના ચોકઠાનું માપ : લંબાઇ ૨ ઈંચ, જડાઇ ૧ ઈંચ, ઉંચાઇ ૧ ઈંચ.
- ૪ મોઢિયું જે પટ્ટી પર રહે છે એ મોઢિયાબેઠકનું માપ : લંબાઇ ૧૨ ઈંચ, ઉંચાઇ ૧ ઈંચ, પહોળાઇ ૧ ઈંચ.
- ૫ આંખલાકડી : લંબાઇ ૮ ઈંચ, ગોળાઇ સવા ઈંચના પરિધની, નીચલી આંખ ત્રાકની અણીની સમાન લીટી પર અને ઉપલી આંખ સામી બાજુ પર મૂકેલા ફાળકાની સમાન લીટી પર મૂકવી.
- ૬ ફાળકાબેઠકની ઢોંગલી : લંબાઇ ૭ ઈંચ, એમાં મોઢિયા બેઠકની પટ્ટી પર ૩ ઈંચ રહે અને પટ્ટી નીચે ૪ ઈંચ લંબાઇ રહે.
- ૭ મોઢિયા નીચે જડેલી લાંબી પટ્ટી : લંબાઇ ૨૧ કુટ, પહોળાઇ ૧ ઈંચ, જડાઇ એક હોરા.
- ૮ ધનુષ્ય પટ્ટી : લંબાઇ ૨૧ કુટ, પહોળાઇ ૧ ઈંચ, જડાઇ ૧ હોરા, પટ્ટાની લંબાઇ ૨૧૧ કુટ, પહોળાઇ ૧ ઈંચ.
- ૯ ફાળકો ચાર ફૂટના ઘેરાવાનો.

રાજનો મલમ

ખનાવટ :—ધનુષ્ય પરના પટા પર જે મલમ ચોપડાય છે તે રાજ અને દીવેલનો ખનેલો છે. એની ખનાવટ ખીજી રીતે પણ થાય છે. અહીં તો રાજ-દીવેલના મલમની વિગતો આપી છે. રાજની ભૂકી અને સરખા વજનનું દીવેલ ભેગું કરી ધીમે તાપે એ મિશ્રણને ઉકાળવું. જે તોલા રાજની ભૂકી લીધી હોય તો જે તોલા દીવેલ લેવું. આ સાધારણ પ્રમાણ છે પરંતુ દીવેલ કે રાજની જાતમાં ફેર હોય તો પ્રમાણમાં ફેરફાર કરવો પડે. હવે પેલા ઉકળતા મિશ્રણને થોડા વખત પછી ઉતારી લેવું અને ઠરવા દેવું. ઠરતાં મલમ ઘટ્ટ ખનશે. એ મલમ દાખડીમાં ભરી રાખવો.

મલમ કેમ ચોપડવો :—તદ્દન નવા પટા પર ઠીક પ્રમાણમાં મલમ ચોપડવો. મલમ સહેજ ગરમ કરી ચપ્પુ અથવા લોખંડની પટ્ટી વડે ચોપડવો. નવો પટો હોય ત્યારે પ્રથમ તો મલમનો દીવેલનો ભાગ ચામડામાં મળી જશે. જરૂર પડતાં ખીજી વાર મલમ લગાડવો. મલમ લગાડ્યા પછી તે પટા પર ખરાબર સ્ક્રાપ જાળ્ય એટલે કાંતવામાં મુશ્કેલી નહિ પડે રાજના આઠ કલાક કાંતનારે દરરોજ ચણોડી જેટલો મલમ સહેજ તપાવી ધનુષ્યના હાથા આગળના ભાગ પર લગાડવો. પછી ત્રાક પર ધનુષ્ય ફેરવવું એટલે આખા પટા પર તે પ્રસરી જશે રાજ ૧ કલાક કાંતનારે દર અઠવાડિયે મલમ ચોપડવો. વધુ વપરાશથી પટા પર મલમ અને ચામડાના રંગકા થઈ ગયા હોય તો નવો મલમ

લગાડતા પહેલાં છુકા ચપ્પુએ પટો સાફ કરી દેવો. સાફ કરેલા પટા પર જ નવો મલમ ચોપડવો.

કાંતી રહ્યા પછી ધનુષ્યનો પટો ઉઠેલી દેવો અને ધડી કરી રાખી મૂકવો. જમીન અથવા રૂની લગેલગ પટો ન રહે એની કાગળ રાખવી.

ધનુષ્ય તકલીની કિંમત : (કરાડીમાં)

સાબરમતીની ત્રાક૦-૩-૦
ચમરખાં, પટો૦-૨-૦
વાંસ-લાકડાનું ખોખું૦-૬-૦
ફાળકો૦-૨-૦

કુલ રૂ. ૦-૧૩-૦

ધનુષ્ય તકલી કાંતવાની રીત

- (૧) મોઢિયાની નીચેની કાટખૂણે જડેલી પટી પર પગ દબાવી બેસવું અને કાંતવાનું શરૂ કરવું.
- (૨) જમણે હાથે ધનુષ્ય હાથા આગળથી પકડી બે ચમરખાંની વચમાં રહેલી ત્રાકના ભાગ પર ધનુષ્યના પટાને હળવે હાથે દાખીને ફેરવવો. શરૂઆતમાં ૩-૪ વાર પટો ફેરવવો પડે છે. ટેવ પડતાં બે વાર ફેરવવાથી કાંતાબને કોકડા પર સ્વતર વીંટાય છે. પટો ફેરવતી વખતે એક છેડેથી બીજા છેડા સુધી તે ત્રાક પર ફરવો જોઈએ.
- (૩) કાંતતા પહેલાં ચમરખાંની પતનાની ભુંગળીમાં ગ્યાસતેલ-વાળું કોપરેલ તેલ મૂકવું જોઈએ.

સૂતર ઉતારવાની રીત

સૂતર ફાળકા પર ઉતારતી વખતે ત્રાકને મોઢિયામાં જ રાખી મુકરી. કાકડાંનો તાર નીચલી આંખમાં ભેરવી ઉપલી આંખમાંથી પસાર કરી સામેના ફાળકા પર વીંટાળતા જવું. એવ પડતાં ઝડપથી સૂતર વીંટાળાતું જશે.

ધનુષ્ય તકલી કાંતવામાં નડતી મુશ્કેલી અને તેના ઉપાયો

(૧) ત્રાક ઝડપથી ફરતી ન હોય તો એમાં નીચેના હોય શોધી તે દૂર કરવા :

(અ) પતરાની ભુંગળાઓમાં ગ્યાસતેલવાળું કાપરેલ પૂરવું. પૂરતું તેલ ન હોય તો ત્રાક ધીમી ફરે છે. તેલ પૂરવાથી ત્રાકના ફેરા ઝડપી અને સરળ બને છે.

(આ) પટો ઢીલો હોય તો ત્રાક બરાબર ન ફરે માટે પટો તંગ કરવો.

(ઇ) પટા પરનો મલમ ધસાઇ ગયો હોય. પટો વધારે પડતો ઢીલો હોય અથવા ચામડાના ફાંછડાવાળો થઇ ગયો હોય તો ફાંછડાં કુદી છરીથી કાઢી નાંખી નવો મલમ ચોપડવો.

(ઈ) પતરાની ભુંગળામાં તેલનો મેત્ર અથવા સૂતરનો કચરો ભરાઇ ગયો હોય તો તે દૂર કરવો.

(ઉ) ચકરડી ઢીલી પડી હોય તો તે ત્રાક કાઢી ફરે માટે ચકરડી ટાઇટ કરવી.

(૨) ત્રાક બહુ અવાજ કરે તો :

(મ) પતરાની ભુંગળી મોટી થઇ થઇ હોય તો એને ચમરખાંતી બહાર કાઢી ત્રાક જોડે બંધબેસતી કરી દેવી.

(મા) કોપરેશન ન હોય તો પૂરવું.

(દ) ત્રાકમાં ઠરડ હોય તો ત્રાક સીધી કરી દેવી.

(૩) પટો બગડી ગયો હોય તો એને બરાબર સાફ કરી મલમ આપડવો. પટો લીસો લાગે તો મલમમાં દીવેલનો વધુ પડતો ભાગ હોય. માટે ફરી થોડી રાજાની ભુકી નાંખી મલમ ઉકાળવો. પટાનો મલમ બહુ જ કઠણ એને કરકરો હોય તો ફરી થોડું દીવેલ નાંખી મલમ ઉકાળી ઠીક કરી દેવો.

(૪) મણકો વારંવાર નીકળી પડે તો મણકના કાણામાં ગુંદરવાળો સ્વતરનો ધાગો પરેવી ત્રાકમાં સજ્જડ બેસાડી દેવો.

(૫) ચકરડી ત્રાકપર ઢીલી થઇ ફરવા લાગે તો એના કાણામાં ગુંદરવાળો સ્વતરનો ધાગો નાંખી ચકરડી ત્રાક સાથે સજ્જડ બેસાડી દેવી. ત્રાક સાથે ચકરડીનું ઝારણુ કરી દેવાથી વારંવારની ખટપટ મટી જશે.

ધનુષ્ય તકનીની ઝડપ

શરૂઆતના કાંતનારની ઝડપ આછી રહે છે પરંતુ ટેવ પડતાં ૨૦-૨૫ આંકના સ્વતરની કસાકની ઝડપ સહેજે ૩૦૦ તાર સુધી પહોંચે છે. આ ઝડપ લગભગ રંગિયા જેટલીજ કહેવાય.

યજ્ઞ અને તપશ્ચર્યા

હું પ્રત્યેક તાર કાંતતાં હિન્દુસ્તાનના કંગાલોનું ચિંતન કરું છું. હિન્દુસ્તાનના કંગાલોનો ઇશ્વર પરથી વિશ્વાસ ઊઠી ગયો છે, પછી મધ્યમ વર્ગ ઉપર કે ધનિક વર્ગ પર તો શેનો જ હોય? જેના પેટમાં ભૂખ છે અને જે તે ભૂખ મટાડવા ઇચ્છે છે તેનું તો પેટ જ પરમેશ્વર છે. જે માણસ તેને રેટીનું સાધન આપશે, તે તેનો અન્નદાતા બનશે; તેની મારફત તે ઇશ્વરનું દર્શન પણ કદાચ કરશે. આ માણસને હાથ પગ હોવા છતાં કેવળ અન્નદાન કરવું એ પોતે જ દોષમાં પડી તેઓને પણ દોષિત કર્યા બરાબર છે. તેમને કાંઈક પણ મજૂરી મળવી જોઈએ. કરોડોની મજૂરી તો રેટિયો જ હોઈ શકે અને તે રેટિયા પર હું તેમની શ્રદ્ધા ભાષણોથી નહિ બેસાડી શકું પણ પોતે કાંતીને. તેથી કાંતવાની ક્રિયાને હું તપશ્ચર્યા અથવા યજ્ઞરૂપે ઓળખાવું છું. જ્યાં ગરીબોનું શુભ ચિંતન છે ત્યાં ઇશ્વર છે જ એમ માનતો હોવાથી હું પ્રત્યેક તાંતણે ઇશ્વરને જોઈ શકું છું.

ગાંધીજી

કાંતણું એટલે ?

ખરી વાત આ છે. કાંતણું એટલે જેમ તેમ કરી
જ્યારે ત્યારે રમતાં રસળતાં સૂતરના જેવા તેવા તાંતા
કાઢવા એમ નહિ, પણ કાંતણું એટલે કાંતવા પૂર્વે થ
ક્રિયાઓ જાણી લેવી અને સ્વસ્થ ચિત્તે સરસ એકધાર
વળદાર નિયમપૂર્વક સૂતર આસનબદ્ધ થઈ કાંતણું; તેને
કૂંકારણું, તેની લાંબાઈ જાણવી, તેનું વજન જાણવું, તેની
સરસ આંટી બનાવવી અને કોઈ જગ્યાએ મોકલવું હો.
તે સરસ રીતે ગોઠવીને તેની ઉપર કપાસની જાતની
સૂતરના આંકની, લાંબાઈ અને વજનની ચિટ્ટી બાંધવી

ગાંધીજી

